

Sandal Ve Yaren

– Dilaraaksoy · 01 Mart 2026

Gönlü alabora dehlizlerden, perperişan barakalara keder sıçratanın damında yatacak yeri olmayandım. Tutkalla yapıştırılıp Ahir Zamanında çok unutulmak serçesine, pervane sokakları tanıtan Turist Rehberiydim.

Yaren Leylek, Alacaya müteakip Adem Amca'nın yanına varış istikametini bu sene de borç bildi ve sevdiğimin zamanlamasına muhtaç abandone ruhların aşevlerine bir çorba katık edilirken, aşka olan açlığımla ben; mekanik duyguların kabul edilemez ecdadıydım.

Ala Geyiğin alacası çarşı pazarda satılmıyor, Sultan Yârim. Herkes kendi rengini kederinin fırçasından seçiyor.

Özledim. Yürüyüp kavuşamamak avlusunda, kendime otonom avurtlar içerisinde şahane voltalar seçtim. Bir geri, bin yerimden.

Sandalın küreklerini çekip beni batırdı. Yaren Leylek değildim, ama ona her gelişimde uçmayı öğrendim.

Hoppa... Tenine değmesini istediğim savunmasız tenimin, teninin kokusunda parfümlere lavanta, gülleri unutturduğu gerçeklerden; hayalleri siyah poşete koyup, 1 lira olan market poşetine devasa bir şey kaldığı iç yanmalı ve bir yudum daha alamamalı iştahsızlığımdayım: erbabı neşterden, erkânı keşiften hiç ettik.

Dosya kapandı.

Faili faaliyet raporuna geçen bir sandal, bir sevilen, bir kürek; uzakta Yaren ve gemilere batık şansını bana kaptırdıklarını söyleyen ben kaldık.

Sevilenin kıymetini irfanından sorarken, hayatımı hasretin hicri takvimiyle kitiپیوز sancısına devreden gevrek Suat; sulara yelken, mutlulara alayım.

Bu ayrılık artık Acemaşiran sokaklara tez konusu.

Doçent istimlaklarda, hürriyeti devrim sicim gözlerim; nesirin nazıma, profesör zorbalamasıyla bir aşkın daha saltanatı gönlümde çöktü. Gözden öze, ıraktan ilgaza müvekkilim.

Dilara AKSOY